

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1812/2023
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је пуномоћник Јована Томић, адвокат из ..., против тужене „Ехробанк” а.д. Београд, чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1179/22 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној 15.10.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1179/22 од 08.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1179/22 од 08.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3725/17 од 04.11.2011. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима исплати увећану зараду по основу остварених сати прековременог рада и то тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД за период од децембра 2014. године до маја 2017. године а тужиоцима ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ за период од децембра 2014. године до априла 2017. године, сваком тужиоцу понаособ у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе означено у садржају тог става. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужилаца у делу у ком су тражили да се обавезе тужена да им уплати припадајуће порезе и доприносе на основу неисплаћених прековремених сати са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 554.550,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 1179/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 3725/17 од 04.11.2011. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене и тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу цитиране законске одредбе.

Предмет тражене правне заштите, о коме је одлучено побијаном пресудом усвајањем тужбеног захтева тужилаца је исплата неисплаћеног дела зараде по основу прековременог рада. О захтеву тужилаца судови су одлучили у складу са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима о којима је одлучивано о праву запослених на исплату увећане зараде по основу прековременог рада када је утврђено да је било прековременог рада и да сати дужи од пуног радног времена нису плаћени, те да није само писани захтев или одлука послодавца о увођењу прековременог рада услов за исплату увећане зараде, већ је од значаја да ли је дуже остајање на послу такво да има карактер прековременог рада а што се цени према околностима сваког случаја, имајући у виду природу делатности и организацију рада код послодавца, као и специфичности посла који запослени обављају код послодавца по уговору о раду. Такође, поводом предмета спора не постављају се правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, која би требало разморити.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ставови 1. и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 28.12.2017. године, а тужба је преиначена поднеском од 14.07.2021. године. Вредност предмета спора по преиначеној тужби ни за једног од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (највећа вредност предмета спора је је 381.474,80 динара по тужби тужиоца ББ), из којих разлога ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошак састава одговора на ревизију није признат тужиоцима, будући да се не ради о трошку потребном ради вођења поступка у смислу одредбе члана 154. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је одлучено као у ставу трећем изреке, на основу одредбе члана 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић